

SPORT | Východní Čechy

Ukáže se, kdo to myslí vážně

Pardubice - Pod palcem má plavání. Tedy neohroženější sportovní druh v době covidové. Dlouholetý trenér **TOMÁŠ NETERDA** rozděluje svůj čas mezi Sportovní gymnázium Pardubice a SCPA Pardubice.

„Mojí svěřenci trénují vesměs na suchu doma. V té komplikované době se ukáže, jak to kdo myslí se svojí plaveckou kariérou vážně. Posílám jim týdenní plány. Snažím se jim to zpestřit a třeba po třech týdnech změním formu. Když to šlo, jezдили jsme každý víkend na kolech. Teď můžou na běžkách. Zpětně mi každou neděli večer posílají svoji týdenní aktivitu. Je jen na nich, zda je to pravda a nebo si jen něco namlouvají a mně posílají hausnumera. Jinak je pro mě nepochopitelné, proč to jinde v Evropě jde a tady ne. Nechápu ani rozdíl mezi profesionálním a amatérským plavcem, pokud pomíne, že jedni za to berou peníze a druzí ne.“ (zz)

Taková pauza se musí projevit

Svitavy - V minulém týdnu byl po úspěšném licenčním řízení přidělen fotbalovému klubu ze Svitav statut sportovního střediska mládeže. Úspěch a potvrzení dobré práce, ale k čemu to, když se s dětmi nesmí na plac... „Trénování jen ve dvojici na jednom hřišti je v našich podmínkách těžko realizovatelné. Tak se snažíme kluky motivovat přes sociální sítě. Doporučujeme jim dovednostní, pohybová a kondiční cvičení, snažíme se je motivovat a být s nimi v kontaktu přes mobilní aplikace.“ říká trenér **MARTIN KOMONĚ**. O následcích si nedělá iluze. „Dlouhá vynucená doba bez společného tréninku se musí především u kolektivní hry, jakou je fotbal, zákonitě projevit. Mrzí mně to hlavně u naší fotbalové školky, tedy u těch nejmenších dětí.“ (rh)

Taková pauza se musí projevit

Svitavy - V minulém týdnu byl po úspěšném licenčním řízení přidělen fotbalovému klubu ze Svitav statut sportovního střediska mládeže. Úspěch a potvrzení dobré práce, ale k čemu to, když se s dětmi nesmí na plac... „Trénování jen ve dvojici na jednom hřišti je v našich podmínkách těžko realizovatelné. Tak se snažíme kluky motivovat přes sociální sítě. Doporučujeme jim dovednostní, pohybová a kondiční cvičení, snažíme se je motivovat a být s nimi v kontaktu přes mobilní aplikace.“ říká trenér **MARTIN KOMONĚ**. O následcích si nedělá iluze. „Dlouhá vynucená doba bez společného tréninku se musí především u kolektivní hry, jakou je fotbal, zákonitě projevit. Mrzí mně to hlavně u naší fotbalové školky, tedy u těch nejmenších dětí.“ (rh)

Může se, a případně jak, po-

Téma: Ztracená generace? Děti nesportují. Ovlivní to jejich další kariéru?

Děti, které sportovat nepřestaly, budou tahouny nejen ve sportu

ZDENĚK ZAMASTIL

Srdeční záležitost. Sportovní gymnázium Pardubice patří k rodinné tradici. Jeho otec Martin na něm dlouhá léta řediteloval a stále trénuje. Společně s bratrem Martinem ho vystudovali v „oboru“ veslování. Teď vykonává funkci zástupce ředitele pro sport. **LIBOR KUBRYCHT** (na snímku) poodhaluje, jak se covidová doba dotýká jeho studentů. A ještě jedna zajímavost: jeho žena Markéta na „sportáku“ učí...

Na vaše studenty dopadla vládní „proticovidová“ opatření dvojnásobně. Nemožou se scházet v učebnách ani organizovaně ani sportovat. Co říkáte všem zákazům a nařízením ohledně sportu?

Samozřejmě doba není jednoduchá a společnému sportování moc nepřeje. Je to tak ale asi dobře. Určitě nikdo z nás nechce mít na svědomí onemocnění covidem svých blízkých. Měli jsme štěstí, že se na naši školu vztahovala výjimka pro praktické vyučování, a tak sportovní příprava mohla řadu týdnů probíhat. Vstříc nám vyšel i náměstek ministra školství Kovář, který sportovním gymnáziím přidělil v podstatě stejný status jako mají profesionální sportovci.

Jak to vypadalo v praxi?

Bylo to zvláštní v tom, že výuka klasických předmětů probíhala distančně a sportovní příprava zase prezenčně. Nicméně byli jsme rádi za každý den, kdy to tak šlo. I přes přísné hygienické předpisy, které jsme si na naší škole stanovili.

Může se, a případně jak, po-

BUDOUČNOST ČESKÉHO SPORTU představuje studentka čtvrtého ročníku – veslařka Veronika Činková (vpravo). Foto: SG Pardubice

depsat toto období sportovního temna na jejich dalším sportovním vývoji?

Nemyslím si to. Naopak vidím, že jsou naši studenti po sportu doslova hladoví. Samozřejmě je trénink o něco komplikovanější, ale věřím, že o to lepší pak budou.

Jak jsou momentálně na tom studenti vaší školy?

V tuto chvíli tréninky probíhají distančně. Zní to šlepně, ale škola je zavřená a není možnost u nás trénovat. Smečkám před našimi trenéry, během pandemie se museli rychle přizpůsobit. Pořídili jsme jim takové technické vybavení, aby šlo trénink s našimi žáky absolvovat kvalitně i na dálku. Někteří trenéři dokonce řeší trénink individuálně jeden na jedna či se dvěma svěřenci. Je to velmi časově náročné a mají můj velký obdiv.

Které sporty nemožou trénovat či závodit individuálně, včetně těch kde mají největší smůlu?

Těžké to mají obzvláště tzv. „vnitřní“ sporty jako

Jedná výhodou by se našla. Vaši studenti na rozdíl od jiných dětí mají sportování v krvi a trénují individuálně ve vlastním zájmu...

Přesně tak. V tom naštěstí ani teď nevidím problém.

Nevím však, jestli úplně všichni. Protože, když nad ním není bič, tak každý zpozdolní. Navíc současná mladá generace je už tak dost pohodlná, co vy na to?

Upřímně řečeno, měl jsem z toho obavy. Mile mě ale překvapilo, že i ti „lenivější“ teď sportují víc než dřív.

Sportovci také bývají psychicky odolnější a jistě si s náročnou dobou poradí lépe než ti „obyčejní“ studentů...

Víte, medaile a vítězství jsou takové třešničky na dortu. Vždycky říkám, že díky sportu jsou naši žáci odolnější vůči nemoci, ale i psychickému tlaku. Vůle a cílevědomost jsou vlastnosti, bez kterých se sport dělat nedá. Každopádně je jasné, že mladí jsou zvyklí spolu každodenně komunikovat, být v partě, to jim teď chybí asi nejvíce. Žádám forma on-line komunikace jim to vynahradiť nemůže.

Vy máte nejbližší k veslařům, jak jich se pandemie dotýká?

Ve škole máme špičkové sportovní vybavení. Veslařům jsme zapůjčili veslařské trenažéry, aby mohli trénovat doma. Posilování a běh jsou také schopni odtrenovat kdekoli v přírodě, takže to docela jde. Dá se už veslovat i na vodě. Navíc řada našich veslařů jsou i členy resortních center, se kterými jezdí i na kempy do zahraničí.

Zajímáte se z pozice své funkce o to, jak jsou na tom vaši studenti v době povinné „nečinnosti“?

To je základ, s trenéry jsme v pravidelném kontaktu a bavíme se o tom, co funguje a kde je případně potřeba něco zlepšit.

Řada fotbalistů může i skončit

Hradec Králové - Zastavení tréninků negativně dopadá i na mladé fotbalisty. „Příprava je značně omezená, hráči plní domácí úkoly, které dostávají od trenérů, nebo se maximálně sejdou někde ve dvojicích jednou až dvakrát do týdne. V mnoha malých klubech je příprava zastavena úplně.“ říká **JAN MÍL**, trenér mládeže Královéhradeckého KFS.

Vše je nyní na rodičích a hráčích. Může být tato generace sportovně ztracená? „Nechci mluvit úplně o ztracené generaci, ale handicap to je. Ztratí kondici, návyky a zážitky herní mechanismy. Víme, že obzvláště v kolektivních sportech chybí hráčům sociální kontakt, což má vliv na psychiku jednotlivce. Dětem jsme vzali přirozenou soutěživost, což souvisí se citlivostí, zodpovědností, cílevědomostí a dalšími vlastnostmi, které potřebujeme i v běžném životě.“ poukazuje Míl.

Výkonnostní fotbal také může přijít o mladé hráče. „Ano. Řada hráčů může s aktivní činností skončit, protože zjistí, že doma u počítače se tolik nenadřou.“ dodal Míl. (jt)

Tragédie! Trvá to moc dlouho

Jičín - Současná covidová situace dopadá na všechny sporty, pro ty menší může mít však ještě horší následky. Patří mezi ně i házená. „Je to velká tragédie, dětem ten sport chybí. Navíc se spolu nemůžou vidět, což vidím jako další problém. My jsme malý sport a nemůžeme si dovolit přijít o jeden ročník.“ říká **PETER MAŠÁT**, trenér extraligového týmu Jičina.

Na východě Čech je navíc regionální házenkářské centrum pro naději. „Mladí hráči tady nemůžou trénovat. Ani nejde o výsledky, ale o jejich rozvoj. Ta situace už trvá hodně dlouho, což je prostě špatně. Děti více sedí u televize a počítače. Buďte je těžké dostat zpět.“ doplnil kouč Mašát. (vlk)

U některých dětí sportovní činnost prakticky vymizela

TOMÁŠ OTRADOVSKÝ

Eva Samková, Michal Krčmář, Lucie Charvátová a další přední čeští sportovci mají jedno společné. Ještě než pronikli do světa sportu, navštěvovali vrchlabskou základní školu na náměstí Míru.

Za pár let možná poznáme další sportovce, kteří se po bok dnes už slavných olympioniků přidají. Leč v cestě na vrchol budou mít oproti svým předchůdcům podmínky stížené. Stačí se jen podívat na situaci ve školství, kterou určuje covidová pandemie a s ní spojená omeze-

ní. Ostatně své o tom ví například **TOMÁŠ KULHÁNEK** (na snímku), učitel tělesné výchovy na ZŠ ve Vrchlabí.

V PROJEKTU ŽÁCI ZJISTÍ, KAM V ČR DOKÁŽÍ DOJÍT

„Doba je strašně složitá. Vládní nařízení nám ani neumožňují tělesnou výchovu nějak nahrazovat. Můžeme se snažit jen formou projektů. Na druhou stranu víme, kolik toho děti dělají v matematice, v jazycích a dalších předmětech, proto je nechtíme ještě víc zatěžovat.“ říká Deníku sám dlouholetý sportovec a prozrazuje formu aktivit, jakou konat lze.

„Možnost vidat se přes po-

čítače a společně cvičit jsme u nás zavrhlí. Přišlo nám absurdní poskakovat před obrazovkami. Žákům ale posíláme programy na strečinková či protahovací cvičení. Vše je dobrovolné. Vymýšlíme i projekty s chytrými telefony nebo hodinkami. Když jdou děti do přírody, měří si vzdálenosti a pak nám je posílají, třeba i s fotkou. V rámci jednotlivých tříd se kilometrů sčítají a převedeno na Českou republiku žáci zjistí, kam až stihli společně dojet.“ doplňuje Kulháněk.

Na vrchlabské škole se to nadějnými sportovci jen hemží a kdo se udržovat chce, ten tak činí. „S kolegy se o žácích bavíme a víme, že řada z nich nějaký obvyklý

TAKÉ TĚLOCVIČNA vrchlabské základní školy na náměstí Míru zeje v době koronavirové prázdnotou. Foto: www.zsvrchlabi.cz

režim drží. Pořád se dá trénovat individuálně nebo ve skupince 2+1. I přes všechna ta opatření, někteří dělají to, na co jsou zvyklí. Neumím si ani představit, že by úplně

přestali. Horší je to u těch dětí, které v žádném zájmovém kroužku nejsou, jejich činnost prakticky vymizela a vše je na rodičích.“ lituje situace vrchlabský pedagog.

VRCHLABSKÉ MLÁDEŽI POMÁHAJÍ VEJSPLACHY

Těšit jej mohou alespoň výborné sněhové podmínky, jaké letošní zima přináší. Třeba na běžky se tak i ve Vrchlabí, zásluhou areálu Vejsplachy, dá zajít.

„Jasně, je to super. Oproti loňsku jsou zde sněhové podmínky skvělé. Lyžovat se tu dá už víc než měsíc na přírodním sněhu. Proto je jen dobře, že si zde i děti mohou zaběžkovat a celkově do přírody vyrazit za turistikou.“ doplňuje Tomáš Kulháněk.

Teď už si jen přát, aby také školství co nejdříve mohlo zase přispívat ke sportovnímu růstu mládeže. Budoucnost si to žádá.